

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Ioannis Berchmanni Flandro-Belgæ Religiosi Societatis Iesv

Cepari, Virgilio

Antverpiæ, 1630

Apertè mortis suæ tempus præsignat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46083](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46083)

obseruarat, amabatque affectu tanto, ob
 egregiam quam de eo habebat sanctitatis
 opinionem, vt res cum illo intimas animi sui
 communicaret, ei que non secus morigera-
 retur ac Patri suo spirituali. Hunc Ioannes
 ob insignem illam fiduciam cum strenue ad
 virtutem promouisset, extremum esse ad-
 uentantium iussit, quod per otium liberalius
 ei loqueretur. Digressis omnibus solum ad-
 misit, complexumque ita compellauit: *Iam
 hoc vltimum, mi frater, valere te iubeo, neque
 ultra te alloquar in hac vitâ. Scis, quam te in
 terris amauero; pergam porrò adamare in celis.*

Quibus verbis ille ad lacrymandum com-
 motus, & in genua prouolutus, Quando er-
 go nos deseris, inquit, fac sis, mihi impetres à
 beatissimâ Matre ea auxilia, quibus egere ad
 salutem perfectionemque me nosti; specia-
 tim verò, vt genuinum Societati me filium
 approbem, ipsaque vt talem me agnoscat.

Ioannes paterno velut affectu, Lubenter, mi
 frater, respondit, eas quas petis res tibi pro-
 curabo, atque amplius etiam spiritum ora-
 tionis & mortificationis. Tum alter, Dic er-
 go, amabò te, seriò ac sine ioco, credisne cra-
 stino te esse moriturum? Crastino, inquit
 Ioannes, manè. Poteròne, rogat alter, præ-
 sens interesse? Fac intersis, respondit ille. De-
 nique de genibus hoc vltimum obtestatus,

Quan-

*Aperitè
 mortis suæ
 tempus
 præsignat.*

Quando ergo me relinquis, ait, mi frater Ioannes, supremam mihi quæso apprecationem impertire, manu in Crucem ductâ. Hic Ioannes abnuere, alter precari atque instare per amorem illum perpetuum, per fiduciam tantam, quâ arctè adeò fuerant colligati, ne tristem se dimitteret, irritumque petitionis supremæ. Victus ergo precibus Ioannes, sublata manu, ridente vultu, affectu quodam teneriore, bis illum Cruce ductâ signavit; subrectumque in pedes (cùm gratias ei egisset pro commodatis per morbum reliquijs Indigetum nostrorum) rogavit easdem sibi ad mortem vsque relinqueret; quod promisit, hilarisque discessit.

*Sacerdotes
multi geni-
bus flexis
benedictio-
nem eius
flagitant.*

*Armatus
est aduer-
sus tenta-
tionum as-
sultus.*

Collegij Rector viso illo tanto tam insolito concursu, non Fratrum modò nostrorum sed & Sacerdotum, in genua se abijcientium, petentiumque ab eo cruce signari; subueritus ne malus dæmon gloriolæ alicuius inanitate inflatiores ei forte spiritus faceret, egredi cubiculo iussis qui aderant, Ioannem sic admonuit: Mi frater, duplici potissimum tentationum genere salutem tuam petere dæmon hoc tempore posset; fidei nimirum, & inanis gloriæ agitatione. Mactè ergo animo, aduersus vtrumque armatus fortiter decerta. Tum Ioannes: Deum veneror, mi Pater, equidem aduersus fidei oppugnationes
fatis